rant homines, quibus mala abunde oia erant, sed neq
res, neq spes bona ulla, postulavit pleriq ut proponere
quæ conditio belli foret; quæ præmia armis peteren
quid ubiq opis aut spei haberent. Tum Cati
na pollicebatur tabulas novas, proscriptionem locu
pletium, magistratus, sacerdotia, rapinas aliaq oia
quæ bellum aut libido victorum fert, multaq, q
hujus generis sunt, alia referebat. Ad hæc male
dictis increpabat omnes bonos, suorum vero quemq
nominans laudabat, admonebat alium egestatis, alium
cupiditatis suæ, complures periculi aut ignominiæ, mul
tos victoriæ Syllanæ, quibus ea prædæ fuerat.

Postquam iam omnium animos alacres vidit, coh
tatus ut petitionem suam curæ haberent, conven
tum dimisit. Catilinæ interim furor magis ma
gisq indies crescebat, ipseq plurimos cujuscunq etiam
generis homines sibi adsciscebat, consilium suum
Reipubl. maxime perniciosum perfectum effecturi fu
turus.

Habetis, Auditores Venerandi, Catilinæ Προσωποποιΐαν, è qua satis omnino constat, quis, qualis
ac quantus Catilina fuerit. Fuit, fuit ipse genere
nobilis, animo nobilis, actis terribilis. Quod
porro: Accede nunc prius personatus Catilinæ
orationem ad suos de Conjuratione consilii participes
recitare, dum ego interim discedo, inq tabulam dese
Auditores plurimum Venerandi, meum studium, neq
ri vestram committo fidem. S.

Georgius Schoenius
Gorl. Lusat.